

Formidabel hyllest til eldre kvinner

Etter denne forestillingen sitter jeg igjen med bare ett spørsmål; Hvor i himmelens navn har vi gjort av alle de gråhåra gamle damene våre?

I ballettens verden har danserne for lengst passert pensjonsalder. Men i «Dronninger» er det lite som minner om forfall. ifølge vår

Dronninger

Koreograf: Un-Magritt Nordseth

Dansere: Kjersti Kramm

Engebrigtsen, Caroline Wahlström

Nesse, Kari Anne Vadstenvik

Bjerkestrand, Liv Hanne Haugen og

Ingunn Rimestad

Sandnes kulturhus

RAS

Det er ikke til å komme forbi. Vi lever i et samfunn hvor ungdommelighet og skjønnhet i stadig økende grad dominerer som den foretrukne tilstand. Et samfunn hvor aldring er ensbetydende med forringelse. Er man i tillegg kvinne ser det hele betraktelig blekere ut! Dette gjelder kanskje særlig på scenen, og lenge har man akseptert det på filmleskeret. Hør bare; Skuespilleren Sally Field var 45 år gammel da hun spilte Tom Hanks mor i «Forrest Gump». Dette til tross for at Field er knappe 10 år eldre enn Hanks. Anne Bankroft er seks år eldre enn Dustin Hoffman som i «The graduate» innledet et sjokkerende forhold til “den mye eldre kvinnen”. Nicole Kidman spilte Jason Momoas mor i

Forfatteren Margaret Gulette skriver om alderisme i boka «Ending ageism or How not to shoot old people». Her løfter hun blant annet frem de bildene som produseres innen kunsten og i mediene, og bevisstgjør leseren rundt representasjon av alder i offentligheten. Forestillingen «Dronninger» tar også mål av seg å ville vise et annet og mer nyansert bilde på alderdommen og den energi og kraft som aldrende kvinner besitter, og slik bidra i arbeidet med å gi aldrende kroppar tilbake sin rettmessige plass i samfunnet.

📷 Foto: Pål Christensen / Aftenbladet

Jeg tar meg i å studere danserne med et strengere blikk. Går det litt saktere? Er bevegelsene litt mindre myke? Er kroppene ikke fullt så smidige som de vi til vanlig ser danse på scenen? Jeg rister det fort av meg. Dette er sterkt. Med støtte i koreografi, musikk og glitrende kostymer formidles sensualitet og sanselighet, sårbarhet, sinne, forvirring og frustrasjon, men også den unike styrken i samhold mellom kvinner. Ikke ett sekund faller

det sammen. Sakte forandres
narrativet foran publikum, og nye
rollemodeller skapes. Vi glemmer
tanker om aldring og forfall og ser
kraften som utfolder seg på scenen. De
fem danserne røper besittelse av en
formidabel kompetanse som kun kan
ervertes gjennom lange, levde liv. Det
er denne ressursen vi mister når eldre
kvinner skyves til side og
usynliggjøres!

Selv med døden som bakteppe er dette slående vakkert. Og når en av kvinnene klatrer over seteryggene og beveger seg blant publikum mens hun studerer enkelt kroppsdel, -en skulder, en fot, en albue, minnes jeg de to gamle i videokunstneren Bill Violas gripende vakre verk «Man Searching for Immortality/Woman Searching for Eternity» som med lommelykt saumfarer de nakne kroppene sine etter tegn på en kommende død.